

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput Primum. Quomodo Romanis, qui à Barbaris premebantur, Mavia auxilium tulerit, & quidam ex plebe pugnantes victoriam reportarint. Item quomodo Gratianus jusserit, ut unusquisque pro arbitrio suo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Flamma vero ingenti vento tunc forte A
orto incitata, universam statim mate-
riem corripuit. Sed & quæcunque in
domo reposita erant, alimentum incen-
dio subministrarunt, & Imperatorem
ipsum cum universis comitibus con-
fumperunt. Mortuus autem est anno
ætatis circiter quinquagesimo: Cum re-
gnasset tredecim quidem annis unà cum
fratre; post obitum autem illius annis
tribus.

αὐτίνα ἥ ἡ Φλόξ τὸν Ἐπιφόρον πνεύμα
ῳδέ συμβάνει λαυροφόρον, τὴν ψλινθία
άμα ἥ τὰ δοποκέμενα ἐν τῷ δωματίῳ
πνεὺς μέλεχε, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα κατέ-
άμφ' αὐτὸν συκαλέκανσεν ἐτελεύτησε
γεγονώς αὖθιτὰ πενθήσια ἔτη τρυπαιδί-
κα ἥ σωτῷ αἰδελφῷ Βασιλέως, καὶ μη
ἐπεῖνον τείδα.

EJUS DEM ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
H E R M I A E E P M E I O Y
SOZOMENI ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ
ECCLESIASTICÆ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
HISTORIÆ
LIBER VII. ΤΟΜΟΣ ζ.

CAPUT PRIMUM.

*Quomodo Romanis, qui à Barbaris preme-
bantur, Mavia auxilium tulerit, & qui-
dam ex plebe pugnantes victoriam reporta-
rint. Item quomodo Gratianus iussit, ut
unusquisque pro arbitrio suo Deum co-
laret.*

A Valenti quidem hujusmodi exi-
tus vita contingit. Barbari vero
victoria elati, universam Thraciam popu-
lati sunt: tandemque in ipsa Constantino-
poleos suburbana incursionem feceré.
Quo quidem tempore rebus in
maximum dilectumen adductis, ege-
giam operam navarunt, ex fœderatis
quidem Saracenis pauci, à Mavia missi;
ex plebe vero quamplurimi. Nam cum
Domnica Valentis uxor, certum illis
stipendum ex æratio subministraret,
singuli ut fors tulerat armati, obviam ho-
stibus prodierunt; & fortior pugnantes,
Barbaros procul ab urbe repulerunt.
Gratianus vero, qui jam cum fratre
universum Romanorum Imperium gu-
bernabat, cum patruj lui acerbitate
erga eos qui in religione ab ipso
dissentiebant nunquam probasset
omnibus qui religionis causâ in

Ω's ὅποι πόλις θαρράσια κατεπιγομένων βασιλεύων, μετα-
μεταλλαγή πάμπτει καὶ τινες δοῦλοι τοῦ δῆμου πόλεων
καὶ ὀργανισταὶ εὑδαίνουσι πιστεῖν αἱ βασιλεῖς
ἴκασθε.

O γαλαντι μὲν ὡδές θαῦμα κυνο-
χθησι οἱ δὲ θαρράσιοι ἐπαρθεῖσες ὅπι-
τηνικη, πᾶσαν τὴν Θράκην ἐδήνεν καὶ τε-
λεθιώτες, τὰ περιστέραια κανταβλαπόλεις
καλέτεσχον καδυνάντες δὲ τότε τοῖς πεζοῖ-
μασι μέγα γεγόνασιν ὄφελον, ἐκ μετα-
ταστονδῶν Σαρακηνῶν, ὀλίγοις τοῦδε μα-
νίας σαλέοις, πλεῖστοι ἥ δύο τριῶν μηνῶν
δὲ καὶ δύο μηνοσίων μισθὸν χορηγούσοις αὐτοῖς
δομινίκης τῆς Καλαντού γαμεῖσθαι, οἷς επο-
χεν ἕκαστος ὁ πλειστόμενος, αὐτεπέζεσται,
καὶ τὰς πολεμίας αἱμασμόνεις, πορρω τὰ
πόλεως ἀπεδίωκον γραμμάτος ἥ αμα τοῦ
ἀδελφοῦ πᾶσαν τὴν ρωμαϊῶν δόχην δι-
πων, εὐκαὶ ἐπαινέστας τὸν θεῖον τῆς γη-
μῆς, ἥν φει τὰς ἐτέρως αἰτῶν δοξαζόντας
διεβέλεσεν ἔχων, πᾶσι τοῖς ἐπ' ἔκεινα διατί-
τροικαῖς

Ἐργοκένειαν Φύλγειν κατεῖδικαθεῖσι, τὴν καθοδὸν απέδιψε καὶ νόμον ἔθεσε, μῆδαδειας ἐκάστης Ἐργοκένειαν ὡς Βελονί), καὶ ἐπικλησιάζειν, πολὺ μανιχαίων, καὶ τῷ τὰ Φωτεινῇς καὶ ἐνυπίῳ Φερενέιων.

Aexilium ab illo pulsi fuerant, redditum concessit. Legem quoque tulit, ut singuli quamcunque vellent, religionem sectarentur; utque omnes colligendi copiam habent, praeter Manichaeos, & Photini atque Eunomij sectatores.

KεΦ. β'.

Οὐ γεγραπτὸς τι ἐγίναται τοιοῦτον, συμβουλεύειν ἂν τοῖς
πλειστοῖς τοῖς πλὴν ἴσοθέλυμαν, ὑπὸ φρεγατῶν ἕχει τοῦ
οἴκου τὸν ἀπότομον τοιοῦτον, καὶ τοῖς τότε θεοῖς φρονθρίας
τοῦ ἀκκλησιοφόρου καταστάσεως.

CAP. II.
Quomodo Gratianus Theodosium Hispanum, Imperij consortem sibi adscivit: & quomodo Ariani omnes Orientis Ecclesiæ, excepta Hierosolymitanæ, obtrinabant. Item B de Antiocheno Synodo: & de constitutione qua tunc facta est de primatu Ecclesiarum.

Λ Ογισάμφρο^{τής}, ὡς τῷ ἀμφὶ τὸν ἵσερν
Βαρβάρων ἐλυεῖς καὶ ἔρακας σύοχ-
λίνιν τερετηκεν ἐπαμύνειν αἴναγκαιον ἐ-
καὶ τοῖς ποσὶ εἰσέειν δέχομόντος ταρε-
τινὴ μάλιστα ἀλαμαννῶν σὲν εὐθάδε γα-
λάτας κακηργύρωντων, κοινωνὸν ἐποιήσατε τὸ
δέκτης ἐν τῷ πορμίῳ θεοδότου, χώρας τῇ
ἀμφιτὸ πυρλειαῖον ὄρφειέρων, εὐπατεῖδην
τεκμῆδειται πολλάκις ἐν πολέμοις διαγρύ-
ψμον· ὡς Ἡ τερετὴ Βασιλείας, ἐν ταῖς τῇ
ιστηκόων γνώμαις ἐπικίδειον αὐτὸν δέξαι
τερετήγεμονίαν· ἐν τέτω ἡ πλην οἱεροῦλύ-
μων, ἐπ τῇ αὐτῇ τὴν ἔως ἐκκλησιῶν οἱ ταῖς ἀρέις
φρεγτίνες ἀμεριτεῖν· μακεδονιανοὶ δὲ, καὶ
μαλισταὶ οἱ ἐν καντανίναπόλει, μὲν τὰς
τερετέ λιβερεμον σωθήκας, καὶ μέγα τι διεφέ-
ρεν τε τερετές ἐπιανδίζεις τὸ δύρμα τῶν συ-
μαίᾳ σωελθόντων ὡς ὄμοδόξους ἥ, καὶ πό-
λις ἐπεμίγνυστο, καὶ σκοινῶνται σέλληλοις μῆ-
τον τεβέντα τερετές γραμμανῶν νόμον, αδείας
λαβόμενοί πινες τῶν Ἐπικοπῶν ταῦτης τοι^τ αι-
ρεσσεις, καλέλασσον τὰς ἐκκλησίας, ὃν Ἐπί-
ελεν^τ αφίρησε^τ καὶ σωελθόντες ἐν αὐλο-
καθῆται καρίας, ἐψυφίσαντο μηδὲν ὄμοδ-
τον τῷ πατεῖ τὸν καὶ ὄνομάζειν, αλλὰ
ἴμιοιστον, ὡς τερετεν^τ ἐκτέττε ἥ, οἱ μὲν
δικεδείντες, ιδίᾳ ἐκκλησίαζον· οἱ δὲ τῶν
ταῦτα ψυφίσαμέντων ἐναλιοτεῖται καὶ φιλευθ-
καν καλαγνόντες, ἀπέειπαν αὐτῶν, καὶ βε-
βαιότερον ὁμοφρόνεν τοῖς καὶ τὸ δύρμα τῆς
ἐνικαὶ σωσόμενης Ἱρισκεύσαν^τ ἐκ τοῦ τότε
τοῦ τον γραμμανῶν νόμον ἐπιανελθόντων Ἐπικο-
πῶν δη τῆς συμβάστης αὐτοῖς φυγῆς Ἐπί-
ελεν^τ αφίλεται^τ Βασιλείας, οἱ μην, κατερεθίσας

Potto cum secum ipse considerasset, Barbaris quidem qui circa Istrum erant, Illyricum Thraciamque vastantibus, resistendum esse: simul vero Occidentis Provincias praesentiâ sua necessariò indigere, cum Alamanni præcipue Gallias infestarent; in urbe Sirmio positus, Theodosium consortem Imperij fibi adjunxit, ex Hispanis qui Pyrenæum montem accolunt oriundum; vitum nobili stirpe editum, & qui in bello rebus fortiter gestis sepius inclarerat: adeo ut etiam ante Imperium, omnium Romanorum judicio, idoneus Imperio censeretur. Per idem tempus Ariani omnes Orientis Ecclesias adhuc obtinebant, exceptis Hierosolymis. Macedoniani vero, præsertim iij qui Constantiopolis degebant, post initam cum Liberto pactionem, ab iis qui doctrinam Nicæni Concilii sequebantur, haud magnopere dissidebant: sed cum illis quasi eadem sentientibus miscebantur, & mutuo inter se communicabant. Verum post legem à Gratiano latam, quidam ex illius sectâ Episcopis licentiam nocti, Ecclesias quæ à Valente ipsis ademptæ fuerant, occuparunt. Et Antiochia in Caria congregati, Filium non consubstancialē, sed similis cum Patre substancialē, ut antea, dicendum esse decreverunt. Ex eo tempore aliquidem segregati, seorsum collectas egere: alii vero damnata contentione & pervicacia eorum qui ista decreverant, ab illis secesserunt, & his qui doctrinam Nicænæ Synodi sequebantur, constantius adhaserunt. Ceterum ex Episcopis qui juxta præceptum Gratiani tunc reversi sunt ab exilio, quod Valentis temporibus perpessi fuerant, nonnulli de primatu

Часть